

d'experiències d'aquest tipus pot:

- Ajudar a instaurar una relació més estreta amb la natura.
- Afavorir i potenciar l'amistat entre les persones.
- Fer viure experiències totals i, conseqüentment, transmetre experiències fonamentals que afavoreixin un comportament més proper a la natura.

Això no obstant, la premissa de tot això és que es sensibilitzi en aquest tema els infants i els joves i que les entitats facin tot el possible perquè es produeixi aquesta sensibilització.

És a dir, s'hauria de cercar la pràctica, en les activitats de muntanya, d'una educació amb el criteri "l'home part integrant de la natura" i no limitar-se a les accions puntuals que tenen com a tema el "medi ambient". També s'hauria de rebutjar el consum irracional de la natura, ja sigui a nivell individual, industrial o col·lectiu, com és el cas del turisme de masses.

(Resum extret del Vèrtex, núm. 144, desembre de 1992, si hi esteu interessats hi trobareu més informació)

Amb Arnold Franck a la memòria

El cinema de muntanya, una "rara avis" en la producció mundial

Els muntanyencs, els aficionats a l'escalada, a l marxa de muntanya i a l'excursionisme; els amants de la Natura, tots els ecologistes, tenen poques ocasions de gaudir al cinema de la seva afició: el muntanyisme.

Són insuficients les pel·lícules produïdes per la indústria cinematogràfica que reflecteixen les aventures que pot proporcionar la muntanya.

Pràcticament, a l'actualitat, no hi ha un cinema de muntanya. Fa poc, els afeccionats van poder veure un film de Wernwe Herzog - el famós director alemany de pel·lícules com "Aguirre, la còlera de Déu". "Fitzcarraldo" i "Cobra verda"- que duia per títol "Crit de Pedra", el qual desenvolupa l'acció en una muntanya perillosa: el Mont Cerro, a la Patagònia, que és l'escenari de l'enfrontament primer esportiu i després tintat d'odi, entre dos escaladors enamorats de la mateixa dona. És una "rara avis" al panorama del cinema comercial, ja que la indústria cinematogràfica li dona poc protagonisme.

Una altra cosa són les moltes i, alhora, magnífiques pel·lícules que realitzen els mateixos muntanyencs i els escaladors en les seves arriscades expedicions, i que posen de relleu tant la bellesa d'aquesta Natura ignorada per la major part de la societat, com les dificultats i els riscos de la seva activitat; a cavall entre l'esport i l'aventura, entre el risc i la plenitud . Però, malauradament, aquest material cinematogràfic - ara majoritàriament videogràfic per les raons òbvies de tecnologia, de pes i de volum- no té sortida a les sales d'exhibició comercial i la seva difusió es redueix als grups d'amics, a les associacions muntanyenques o bé als festivals molt